१५ सर्गः मा शोचिष्ट रघुव्याघ्रौ नाम्रुषातामिति ब्रुवन्।
अवाबुद्ध स नीलादीन् निहतान् कपियूथपान्॥१०१॥

ज०म० मा शोचिष्टेत्यादि। यूयं मा शोचिष्ट शोकं मा कुरुत माङि लुङ् यस्माद्रघुव्याघ्रौ नाम्रुषातां न म्रुतौ इत्येवं ब्रुवन् अपारीदिति योज्यं ये च निहतास्तान्नीलादीन् कपियूथपान् स विभीषणः परिभ्रमन् अवाबुद्ध अवबुद्धवान् एते हताइति दीपेत्यादिना चिणोविकल्पितत्वादभावपक्षे रूपं॥१०१॥

भ० मा शोचिष्टेत्यादि। यूयं मा शोकं कुरुत शुचशोके रघुश्रेष्ठौ रामलक्ष्मणौ नाम्रुषातां न म्रुतौ इति ब्रुवन् अपारीदिति पूर्व्वश्लोकेन सम्बन्धः अथ नीलादीन् कपियूथपान् निहतान् बुद्धवान् पदस्तनीणघे इत्यस्याप्रवृत्तिपक्षे सिः झसस्यादिति सिलोपः॥१०१॥

तत्रेषज्जाम्बवान् प्राणीदुदमीलीच्च लोचने। पौलस्त्यश्चागदीत् कच्चिदजीवीन्मारुतात्मजः॥१०२॥

ज०म० तत्रेत्यादि। तत्र तेषु जाम्बवान् ईषन्मनाक् प्राणीत् उच्छ्वसिति स्म अनप्राणने अनितेरिति णत्वं लोचने च उदमीलत् उन्मीलितवान् मीलच्छीलनिमेषणे पौलस्त्यश्च विभीषणमगदीत् गदितवान् अतोहलादेरवृद्धौ रूपं कच्चित् किं हनूमान् अजीवीत् जीवितवान् न म्रुतइति॥१०२॥